

STATUT

*Jedni druge poslužujte - svatko
po primljenom daru - kao dobri
upravitelji različitih Božjih milosti!*

Govori li tko?

Neka govori kao riječi Božje!

Poslužuje li tko?

*Neka poslužuje kao snagom
koju daje Bog da se u svemu
slavi Bog po Isusu Kristu,
komu slava i vlast u vijeke vijekova!*

Amen.

(1 Pt 4,10-11)

Uvod

Katolička karizmatička obnova (skr. KKO) milost je obnove u Duhu Svetome svjetskoga značaja. Njezini mnogi izrazi u Katoličkoj crkvi nisu jednoobrazni ni jedinstveni. Ona nema osnivačelja (pojedince ili grupu) niti popis članova. Riječ je zapravo o izljevu milosti koja pojedincima i grupama dopušta izraziti se na različite načine te u različitim organizacijskim oblicima i djelatnostima koje su prilično često neovisne jedna o drugoj, u različitim stupnjevima razvoja i razvojnim oblicima, različite u naglascima. Ipak, svima im je zajedničko temeljno iskustvo i sve su usvojile iste opće ciljeve. Taj se obrazac labavih veza ostvaruje na razini biskupija, na nacionalnim razinama kao i na međunarodnoj razini. Tim je vezama vrlo često svojstvenije slobodno udruživanje, dijalog i suradnja nego združivanje u uređene strukture. Vodstvu je svojstvenije da opslužuje one koji to žele nego da kime upravlja. U nekoliko je točaka KKO organiziran kao crkveni pokret, ali u njemu postoje i strukture kao što su: zajednice, mreže, evangelizacijske škole, televizijske postaje, udruženja, ustanove posvećenoga života i sjemeništa kao i izdavačke kuće, glazbenici, misionari te propovjednici. Svi su oni prepoznatljivo "karizmatički" iako formalno nisu udruženi u posebne strukture.

Središnji ciljevi KKO-a ili katoličke duhovske obnove kako se još naziva, uključuju:

- 1. poticati zrelo i neprestano osobno obraćenje Isusu Kristu, našem Gospodinu i Spasitelju;**
- 2. poticati odlučnu osobnu otvorenost osobi, prisutnosti i sili Duha Svetoga;**

Iskustvo se tih dviju duhovnih milosti često zajedno stječe u onome što se u različitim dijelovima svijeta naziva krštenjem u Duhu Svetomu, izljevom Duha Svetoga ili obnovom u Duhu Svetomu. One se najčešće shvaćaju kao osobno prihvaćanje milosti kršćanske inicijacije i osnaženjem za osobno kršćansko služenje u Crkvi i svijetu.

3. poticati stav prihvaćanja i primjene duhovnih darova (charismata) ne samo unutar KKO-a nego i u široj Crkvi. Ti se darovi, redovni i izvanredni, u obilju nalaze u laika, redovnika i klerika. Za kršćane je pravilno razumijevanje tih darova i njihova primjena u skladu s drugim sastavnicama crkvenoga života izvor snage na njihovu putu prema svetosti i vršenju poslanja;
4. poticati evangelizacijsko djelo u sili Duha Svetoga, što uključuje evangelizaciju osobâ izvan Crkve, ponovnu evangelizaciju kršćana koji su to samo nominalno, evangelizaciju kulture i društvenih struktura. KKO osobito promiče sudionništvo u poslanju Crkve naviještanjem evanđelja riječju i djelom, svjedočenjem Isusa Krista po osobnome svjedočanstvu te po djelima vjere i pravde na koja su svi pozvani;
5. poticati stalan rast u svetosti posredstvom pravilnoga prožimanja navedenih karizmatičkih naglasaka s puninom života Crkve. To se ostvaruju po sudjelovanju u bogatstvu sakramentalnoga i liturgijskoga života, poštivanjem predaje u području katoličke molitve i duhovnosti, trajnoj formaciji u katoličkome nauku. Tim rastom upravlja učiteljstvo Crkve i sudjelovanje u pastoralnome planu Crkve.

ICCRS

Pod pokroviteljstvom Leona Josepha kard. Suenensa, kojega je papa Pavao VI. imenovao papinskim savjetnikom karizmatičke obnove na međunarodnoj razini, 1978. godine osnovani su Vijeće i Međunarodni ured kojima je zadatak da opslužuju potrebe sudionika KKO-a za međusobnom komunikacijom, suradnjom te međusobnim usklađivanjem. Vijeće su činili voditelji iz svih dijelova svijeta, a Uredu je sjedište najprije bilo u Brüsselsu, a kasnije u Rimu. Papa Ivan Pavao II. imenovao je 23. svibnja 1984. godine biskupa Paula J. Cordesa nasljednikom kardinala Suenensa na mjestu svoga predstavnika u Vijeću. Vijeće se od 1978. razvilo u međunarodnu organizaciju koja s jedne strane promiče komunikaciju i suradnju među organizacijama KKO-a na nacionalnoj razini, a s druge strane kanal je komunikacije i suradnje međunarodnoga KKO-a sa Svetom Stolicom. Ta je organizacija poznata kao Međunarodna služba katoličke karizmatičke obnove (eng. International Catholic Charismatic Renewal Services, skr. ICCRS).

ICCRS je institucija koja djeluje u zajedništvu sa Svetom Stolicom i koja je otvorena prihvatiti i predstavljati sve karizmatičke oblike koji se u svijetu pojavljuju, a imaju zajedničku duhovnu baštinu i u zajedništvu s crkvenim učiteljstvom dijele isti nauk.

ICCRS se sastoji od međunarodnoga Vijeća koje ustanovljava središnje ciljeve, težnje i projekte, a njegov je ured odgovoran za provedbu odluka Vijeća smješten u Vatikanu. ICCRS u provođenju svojih ciljeva i svrhe nastoji KKO-u pružiti korisne usluge. On također nastoji prikupiti mudre prosudbe, uvide i iskustva te ih učiniti dostupnima sudionicima KKO-a po čitavome svijetu.

Kada ICCRS daje savjete u području nauka ili pastorala, smjernice u pogledu određenih problema ili nudi obuku, on to čini kao poslužitelj koji nudi pomoć, a ne kao vlast koja očekuje da joj se tko pokorava. U odnosu prema nacionalnim i mjesnim izrazima KKO-a, ICCRS želi naglasiti svoju predanost ulozi poslužitelja. Zbog toga on ima moralni autoritet i autoritet poslužitelja. Ipak, ICCRS ne želi nametati svoj autoritet, nego samo nuditi svoje usluge.

Veza ICCRS-a s nacionalnim i mjesnim izrazima KKO-a ni na koji način ne ograničava veze između tih grupa s njihovim mjesnim i nacionalnim biskupima. Isto tako, veza bilo kojega pojedinca ili grupe unutar KKO-a s ICCRS-om ni na koji način ne ograničava slobodu takvoga pojedinca ili grupe da uspostavi i održava vezu sa Svetom Stolicom.

A. Narav ICCRS-a

Čl. 1. Međunarodna služba katoličke karizmatske obnove, poznata kao **ICCRS**, na svjetskoj je razini glavna usklađivačka organizacija katoličke karizmatske obnove. Njezino je poslanje služiti KKO-u i promicati ga po čitavome svijetu, pod djelovanjem Duha Svetoga i u uskome dodiru sa Svetom Stolicom. Za vrijeme pape Ivana Pavla II. ICCRS je usmjeren odnose sa Svetom Stolicom održavati posredstvom Papinskoga vijeća za laike.

Čl. 2. ICCRS je pravna osoba ad instar (tj. odgovara) privatnim vjerničkim društvima (c. ZKP 321-329; 116. §2).

Čl. 3. ICCRS se, u skladu s učenjem Crkve, osobito brine za vjernost pripadnika karizmatske obnove Katoličkoj crkvi te njihovu poslušnost Papi i drugim biskupima.

Čl. 4. U skladu s crkvenosti i duhovnosti zajedništva (Novo millennio ineunte 43), **ICCRS** nastoji održati srdačne odnose poštovanja i prijateljstva s duhovnim pokretima koji postoje unutar Katoličke crkve, izbjegavajući u svom vladanju koristiti posebne povlastice u skladu s apostolskim učenjem u Fil 2,1-11 i Ef 4,2-7.

Čl. 5. Čuvajući svoj katolički identitet, **ICCRS** održava bratske veze s ostalim kršćanskim zajednicama vjerujući u zajedničko im posjedovanje Duha Svetoga. Ali, **ICCRS** ne počinje nikakve međunarodne ekumenske djelatnosti izvan poslušnosti crkvenim normama koje uređuju to područje i, kada je to potrebno, bez savjetovanja sa Svetom Stolicom ili dijecezanskim biskupom.

Čl. 6. ICCRS poseban trud ulaže u to da srdačno prihvati i zadovolji potrebe svih sudionika KKO-a koji mu se obrate u nakani da bude od koristi svim sudionicima KKO-a.

Čl. 7. Poslužujući kako je rečeno, **ICCRS** nema nikakvu vlast nad KKO-om s obzirom da je on izravno podložan dijecezanskome biskupu. Ipak, **ICCRS** priznaje da ima moralni autoritet unutar KKO-a u čitavome svijetu koji stječe po posluživanju koje je opisano ovim statutom.

Sve se posluživanje vrši u uskoj suradnji s Papinskim vijećem za laike. U svrhu poboljšanja posluživanja, **ICCRS** može imenovati biskupijske savjetnike i druge savjetnike za posebne svrhe.

B. Težnje ICCRS-a

Čl. 8. ICCRS služi KKO-u po čitavome svijetu kao središte jedinstva, komunikacije i suradnje kako bi ispunila Kristovu želju: da svi budu jedno (Iv 17,21) i da sačuva Kristovo tijelo od podjela (1 Kor 12,4-31). To jedinstvo treba razumjeti u kontekstu različitosti, s obzirom da unutar KKO-a mogu postojati i uistinu postoje različiti oblici i izrazi.

Posluživanje **ICCRS**-a uključuje sljedeće:

1. pomoć svim voditeljima KKO-a na svijetu posredstvom neprestane komunikacije;

To se postiže:

- (i) pripremanjem različitih materijala o KKO-u i omogućivanjem da voditelji u KKO-u mogu doći do tih materijala;
- (ii) sudjelovanjem njezinih članova na konferencijama, kongresima, skupovima itd. u svrhu poticanja sigurnosti, zajedništva, mira i radosti kao i zdravoga nauka;
- (iii) novčanim pomaganjem uzajamnoga posjećivanja i obogaćivanja razmjenom među pojedinim središtima KKO-a te
- (iv) potporom promidžbe onih pristupa ili odluka u područjima evangelizacije, pastoralnoga rada itd. koje se pokazuju razboritijima i usklađenijima s nakanama Crkve

U svemu tomu i općenito u svim stvarima svojega djelovanja ICCRS odlučno uvažava načelo supsidijarnosti.

2. pomoć KKO-u i biskupima u poticanju i razlučivanju karizmi, slijedeći u tome nauk Drugoga vatikanskoga sabora (LG 12,2);
3. doprinošenje postizanju uzajamnoga razumijevanja KKO-a i Crkve uvažujući Papine smjernice i na međunarodnoj razini potičući suradnju KKO-a, biskupa i teologa;
4. poticanje pripadnika KKO-a da doprinose evangelizaciji svijeta u trećemu tisućljeću od Kristova rođenja [j]er ljubav nas Kristova obuzima (2 Kor 5,14). Rimski biskup nalaže taj izazov. ICCRS ga prihvaća, pouzdajući se u posebnu pomoć Duha Svetoga, preusmjeravajući snage KKO-a iz najrazvijenijih područja svijeta prema manje razvijenim ili siromašnim područjima;
5. posluživanje u svojstvu informacijskoga središta za potrebe KKO-a i svih koji žele nešto saznati o KKO-u;
6. u duhu služenja i u skladu s izravnim zahtjevom Papinskoga vijeća za laike, ICCRS će održavati odnos dijaloga i suradnje s Katoličkim bratstvom zavjetnih zajednica (eng. Catholic Fraternity of Covenant Communities) koje je Sveta

Stolica ustanovila kao privatno vjerničko društvo. Predsjednik ICCRS-a povremeno može pozvati predsjednika Katoličkoga bratstva da sudjeluje na dijelovima sastanaka Vijeća.

Čl. 9. ICCRS se obvezuje vršiti sljedeće usluge u svrhu potpunijega postizanja prethodno navedenih ciljeva i težnji:

1. koliko je to moguće, predsjednik i drugi članovi posjećuju nacionalne koordinate KKO-a i središta KKO-a po svijetu. Ako je moguće, njihovi se posjeti vremenski podudaraju s nekim važnim događajem koji okuplja veći broj sudionika KKO-a. Osim toga, predsjednik i drugi članovi trebaju s voditeljima izmjenjivati dojmove o njihovim programima i projektima te ponuditi pomoć koju tim voditeljima mogu pružiti;
2. redovito komunicirati s voditeljima u KKO-u po čitavome svijetu putem pisama, ICCRS-ovom okružnicom za voditelje te drugim spisima;
3. u različitim područjima svijeta organizirati konferencije i kongrese za voditelje KKO-a te podržavati druge inicijative i prijedloge za druge vrste konferencija i susreta na nacionalnim razinama i na međunarodnoj razini;
4. pripremati teološke i pastoralne studije o KKO-u, poznate pod nazivom "dokumenti ICCRS-a" te ih postepeno razvijati tako da pokriju teme potrebne za prikladnu katehezu sudionika KKO-a;
5. promicati druge spise i izdanja o KKO-u u različitim dijelovima svijeta te pomagati njihovo prevođenje na različite jezike;
6. održavati česte dodire sa Svetom Stolicom posredstvom Papinskoga vijeća za laike.
7. posjećivati različite kongregacije ili urede Svete Stolice da bi te kongregacije i uredi bili obaviješteni o stvarima vezanima za KKO u svijetu te održavati s njima dijalog o teološkim i pastoralnim vidovima KKO-a;
8. novčanu pomoć namijenjenu razvoju i promidžbi KKO-a u najsiromašnijim područjima svijeta nepristrano raspoređivati u skladu s **ICCRS**-ovim mogućnostima i u skladu sa savjetom ICCRS-ova odbora za novčano podupiranje projekata.

C. ICCRS-ove strukture

Čl. 10. Vijeće ICCRS-a promicat će **ICCRS**-ove ciljeve, težnje i projekte. **ICCRS** nema pravne ovlasti nad KKO-om bez obzira na opseg svojega posluživanja u pojedinim područjima i zemljama svijeta.

Sastav

Čl. 11. Članovi **ICCRS**-a čine Vijeće ICCRS-a. Vijeće se ICCRS-a sastoji od predsjednika i trinaest vijećnika, među kojima je jedan potpredsjednik. Vijeće tvori: pet vijećnika iz dviju Amerika - dvoje iz Sjeverne Amerike (ako je moguće: jedan govornik engleskoga i jedan govornik francuskoga jezika), jedan govornik portugalskoga iz Latinske Amerike, jedan govornik španjolskoga iz Južne Amerike i jedan govornik španjolskoga iz Središnje ili Sjeverne Amerike; troje vijećnika iz Europe - jedan iz Sjeverne Europe, jedan iz Južne Europe i jedan iz Istočne Europe; dvoje iz Afrike - jedan iz nacija u kojima se govori engleski i jedan iz nacija u kojima se govori francuski; troje iz Azije i Oceanije - jedan iz Istočne Azije, jedan iz područja Središnje i jugoistočne Azije te jedan iz Oceanije.

Čl. 12. Ako tako izgleda dvotrećinska većina vijećnika, Vijeće može primiti nove članove iz posebnih službi i iz onih područja koja nisu primjereno predstavljena.

Čl. 13. **ICCRS** ima službeni Ured u Rimu. Svaku promjenu sjedišta mora odobriti dvotrećinska većina te Papinsko vijeće za laike.

Poslanje pojedinih članova Vijeća

Čl. 14. Dužnosti su **predsjednika**:

1. da održava odnose s drugim članovima Vijeća i savjetuje se s njima;
2. da primjenjuje odluke **ICCRS**-a;
3. da saziva i predsjedava sastancima **ICCRS**-a te da nakon savjetovanja s drugim članovima Vijeća priprema dnevni red;
4. da predstavlja **ICCRS** pred Svetom Stolicom i svim drugim entitetima;
5. da imenuje ravnatelja nakon što se posavjetuje s članovima Vijeća, te da određi ravnateljeve dužnosti;
6. da vijećnicima odobrava izdatke kada oni traže veći novčani iznos.

Čl. 15. Potpredsjednik pomaže predsjedniku i savjetuje ga te ga zamjenjuje kada je to nužno.

Čl. 16. Dužnosti su vijećnika:

1. pohadati **ICCRS**-ove sastanke;
2. često kontaktirati predsjednika i ured **ICCRS**-a te pribaviti i dostaviti podatke koji se od njih zatraže;
3. služiti u **ICCRS**-ovim odborima i pododborima u koje su imenovani;
4. slati **ICCRS**-u detaljan godišnji izvještaj o stanju **KKO**-a koji sadrži vjerodostojnu procjenu stanja **KKO**-a u njihovome zemljopisnome području ili posebno određenome području koje im je povjereno;
5. nastojati živjeti moralna načela i vladanje koje **KKO** drži prikladnim te dati vjerodostojan uzor u svojem zemljopisnome području ili posebnome području koje im je povjereno;
6. nastojati predstavljati **ICCRS** u svojem zemljopisnome području ili posebnome području koje im je povjereno te u njemu pribavljati novčanu potporu koja će omogućiti vršenje **ICCRS**-ova poslanja;
7. mogu zajednički, na osnovi zajedničkoga jezika, zemljopisne blizine ili drugih zajedničkih koristi okupljati sudionike **KKO**-a da ispituju mogućnosti uzajamne pomoći, razmjene u području posluživanja, osoblja i izdanja ili održavanja zajedničkih susreta, kongresa i sl. **ICCRS** će u svrhu poticanja takve suradnje, kad god je to moguće, uspostaviti područne pododbore koja će se sastojati od ravnatelja **ICCRS**-a, **ICCRS**-ovih vijećnika iz područja o kojemu je riječ te tri ili četiri člana koja izaberu nacionalni odbori **ICCRS**-a iz područja o kojemu je riječ. Pododborom će predsjedati jedan od **ICCRS**-ovih vijećnika. Članovi će **ICCRS**-ova vijeća odlučiti kako će se provesti ti izbori. Predsjednik **ICCRS**-a ima pravo u svojstvu punopravnoga člana prisustvovati svakom sastanku područnoga pododbora.

Čl. 17. Papinsko vijeće za laike:

1. predsjednik Papinskoga vijeća ili njegov predstavnik pozvan je prisustvovati **ICCRS**-ovim sastancima i sastancima **ICCRS**-ovih odbora;
2. pomaže Vijeću i Uredu **ICCRS**-a u teološkim i duhovnim pitanjima;
3. jamči da središnji ciljevi katoličkoga karizmatškoga pokreta i **ICCRS**-a budu usklađeni s učiteljstvom Katoličke crkve, a posebno s učenjem i smjericama Svetoga Oca vezanima za karizmatšku obnovu;
4. na međunarodnoj razini unutar katoličkoga karizmatškoga pokreta promiče jedinstvo u različitosti;
5. pita ga se za savjet, osobito u pitanjima važnih odluka i programa (kao što su npr. izbor predsjednika, promjena Statuta te promjena vezanih za središnjicu).

Izbori

Čl. 18. Duljina mandata.

Članovi **ICCRS**-a biraju se na trogodišnje razdoblje. Mogu se ponovno birati na još jedno ili dva uzastopna trogodišnja razdoblja (još šest godina). U posebnim okolnostima, ICCRS može produljiti mandat na još jedno trogodišnje razdoblje.

Čl. 19. Postupak imenovanja

Novi članovi ICCRS-a biraju se tako da članovi s pravom biranja drže na umu sljedeća mjerila:

1. vodstvo u KKO-u pretpostavlja pripadnost Katoličkoj crkvi;
2. da je osoba voditelj u KKO-u i djeluje samo u KKO-u (a nije tek predstavnik, izvjestitelj, savjetnik ili biskupijski delegat, osoba koja nije posvećena samo djelovanju u KKO-u);
3. da je osoba predstavnik neke od posebnih grana KKO-a (npr. zavjetnih zajednica) ili predstavnik posebnih jezičnih i kulturnih entiteta posvećenih socijalnim i pastoralnim djelatnostima KKO-a;
4. da dobro razumije nastanak i razvoj KKO-a;
5. da je osoba dostatno osposobljena, sposobna surađivati s drugima, da dobro prosuđuje, ima sposobnost predočavanja i stvaralačke sposobnosti potrebne za pružanje naročitih usluga koje nudi ICCRS;
6. da je osoba ugledna i poznata po tomu što je predana Kristu i Crkvi;
7. Postupak izbora kandidata treba biti u skladu sa sljedećim:
 - (i) član **ICCRS**-a kojemu istječe mandat pozvan je predložiti dva ili više kandidata iz svoga područja;
 - (ii) ICCRS će pisati svim nacionalnim odborima Službe u tome području kojima svaki nacionalni odbor poziva da predloži prikladnoga kandidata;
 - (iii) i drugi se voditelji i entiteti KKO-a mogu pozvati da predlože osobe u skladu s istim, prethodno navedenim odredbama;
 - (iv) nominacije koje Ured zaprima moraju uključivati potpuni životopis kandidata, s preporukom nacionalnoga odbora Službe i/ili drugih područnih entiteta koja govori o prikladnosti te osobe za kandidata;
 - (v) svaka zaprimljena nominacija mora uključivati pismo mjesnoga biskupa ili relevantne crkvene vlasti kojom se potvrđuje da je kandidat prikladan za mjesto **ICCRS**-ova vijećnika;
 - (vi) osoba koja se predlaže za predstavnika određenoga zemljopisnoga područja treba imati boravište u tome području.

Čl. 20. Izborni postupak

1. Svaki pojedini član **ICCRS**-a ima pravo glasa u izboru.
2. Nakon što trenutni članovi **ICCRS**-a pretresu i rasprave pitanja u međusobnim razgovorima, ulaze u razdoblje molitve i razlučivanja.
3. Za izbor novoga člana potrebna je dvotrećinska većina **ICCRS**-ovih članova. Za ponovni je izbor dovoljna prosta većina. Članovi ne sudjeluju u raspravi i glasanju o vlastitome ponovnome izboru.
4. Nasljednik **ICCRS**-ovog člana koji napušta mjesto u Vijeću ne mora dolaziti iz zemlje iz koje dolazi njegov prethodnik, ali treba uzeti u obzir da dolazi iz istoga zemljopisnoga područja.
5. Nikakva promjena u odgovornosti ili području službe koju je nekome članu **ICCRS** odobrio ne podrazumijeva da član istupi iz **ICCRS**-a, osim ako Vijeće drži da osoba više ne ispunjava mjerila popisana u čl. 19.
6. Glasovanje se provodi tajno.

Čl. 21. Predsjednika biraju **ICCRS**-ovi članovi među predloženima čije je nominacije odobrilo Papinsko vijeće za laike.

Čl. 22. Ako većina članova Vijeća prosuđuje da predsjednik ne ispunjava predsjedničke dužnosti, nakon bratskoga dijaloga s predsjednikom i valjanoga savjetovanja s Papinskim vijećem za laike, članovi mogu, nakon što su sve iznijeli Gospodinu, u ljubavi tražiti od nositelja te dužnosti da od nje odstupi.

- (i) Ako predsjednik to odbija učiniti, potpredsjednik preuzima predsjednički ured i saziva izvanredni sastanak **ICCRS**-a kako bi proučio predmet i primjereno postupio. Predsjednik ne prisustvuje tom sastanku, ali može pismeno podnijeti razloge zbog kojih ne odstupa. Predsjedniku se mora dati mogućnost da odgovori na svaki još neprovjereni navod iznesen tijekom izvanrednoga sastanka. Ako nakon dovršene rasprave na sastanku i svih potrebnih dijaloga s predsjednikom treba glasati, postupak će se provesti u skladu s kan. 119 §2., a donesena će se odluka priopćiti Papinskome vijeću za laike.
- (ii) Ako treba izabrati novoga predsjednika, postupak će se voditi prema onomu što je ustanovljeno čl. 21. Nakon izbora novoga predsjednika, provest će se i glasanje o tomu hoće li opozvani predsjednik ostati članom Vijeća.

Sastanci ICCRS-a i ICCRS-ovi odbori

Čl. 23. Vijeće **ICCRS**-a sastaje se barem jednom godišnje na četiri ili pet dana. Sastanak se sastoji od molitve, osobne razmjene iskustava, podnošenja izvješća s različitih područja i o različitim poslovima.

Čl. 24. Unutar **ICCRS**-a djeluju različiti odbori među kojima su dva bitna:

1. Izvršni odbor koje se sastoji od predsjednika i dva ili tri člana koja **ICCRS** odabere među kojima bi jedan trebao biti potpredsjednik. Ravnatelj bi trebao biti pozvan da prisustvuje, ali bez prava glasa. Zapisnik bi trebala voditi osoba koju ovlasti predsjednik. Poslanje je Izvršnoga odbora da odlučuje o hitnim stvarima koje se pojave između dva sastanka **ICCRS**-a, kad god nije moguće čekati do sljedećega sastanka. Poduzete mjere **ICCRS** mora ispitati tijekom redovnoga sastanka te ih potvrditi ili preinačiti.
2. Novčarski odbor čine predsjednik i dva člana koja **ICCRS** odabere. Ravnatelj bi trebao biti pozvan da prisustvuje sastancima, ali bez prava glasa. Njegov je zadatak da procijeni novčano stanje **ICCRS**-a i rješava hitne novčarske probleme Vijeća i **ICCRS**-a te projekata koje je **ICCRS** odobrio.
3. Svi će odbori Vijeću **ICCRS**-a podastrijeti potpuno godišnje izvješće o svom djelovanju.

2. ICCRS-ov ured

Čl. 25. ICCRS-ov ured poslužuje ICCRS-ovo Vijeće time što obavlja uredske poslove nužne za provedbu odlukâ Vijeća. Ured je opskrbljen opremom potrebnom za obavljanje povjerenoga mu posla. U njemu radi potrebno osoblje koje zadovoljava ICCRS-ova mjerila i koje je odabrano iz različitih dijelova svijeta. Među djelatnicima posebno su zastupljeni govornici jezika koji se najčešće govore unutar KKO-a. Ured vodi arhivu.

Čl. 26. Izvršnoga ravnatelja biraju članovi Vijeća **ICCRS**-a i on može biti član Vijeća, ali i ne mora. Među ostalim, ravnatelj u ime predsjednika predstavlja **ICCRS** kada se to od njega zatraži.

Čl. 27. Uredom **ICCRS**-a pod nadzorom predsjednika upravlja izvršni ravnatelj i to na osnovi smjernica Vijeća. Zadaci ureda sastoje se od koordinacije i uredskih poslova koja se provodi na različite načine. Na primjer:

1. koordinacija i uredski poslovi - održavanje urednima i ažuriranje **ICCRS**-ovih popisa voditelja po područjima, obavljanje dopisivanja, obavješćivanje članova o važnim novostima pristiglima iz njihovih područja, vođenje svih poslova u vezi s Okružnicom, vođenje međunarodne knjižnice i mrežnih stranica, pripremanje i prisustvovanje sastancima Vijeća te vođenje zapisnika na tim sastancima, raspoloživost predsjedniku i članovima Vijeća za poslove dopisivanja, prijevoda i sl., objavljivanje **ICCRS**-ovih knjiga, nadgledanje **ICCRS**-ovih konferencija i drugih sastanaka, sastavljanje posebnih izvješća o stanju KKO-a u različitim dijelovima svijeta i sl.

2. Računovodstvo i novčarski poslovi - vođenje računovodstvenih knjiga u skladu sa suvremenim sredstvima i praksom tako da ih crkvene vlasti mogu provjeriti u skladu s kan. 325.; izrada godišnjega izvješća o dobitima i izdacima, pripremanje godišnjega proračuna za **ICCRS**-ove članove; namicanje izvora novčanih prihoda potrebnih za vršenje **ICCRS**-ova poslanja; obavljanje uplaćivanja osobnih dohodaka i naknada, naknada troškova, plaćanja računa i sl., a sve u skladu s **ICCRS**-ovim i predsjednikovim smjernicama.
3. Primanje posjetitelja važan je zadatak Ureda.

D. Tumačenja, ispravci i dopune ovoga statuta

Čl. 28.

1. Isključivo ICCRS-ovo vijeće ima vlast odrediti što je pravilno tumačenje i primjena ovoga statuta (v. dodatak).
2. U svemu što nije uređeno ovim statutom, primjenjuju se pravila Zakonika kanonskoga prava.

Čl. 29. Za promjenu je odredbi ovoga statuta potrebno slaganje dvotrećinske većine članova ICCRS-ova vijeća nakon čega se prijedlog o ispravcima i dopunama podnosi Papinskome vijeću za laike na odobrenje.

Prilog A:

ICCRS-ovo vladanje i identitet

PET SREDIŠNJIH CILJEVA KKO-a

- **OBRAĆENJE** našem Gospodinu Isusu Kristu, i to osobno i neprestano;
- **POSVEĆENJE** kroz otvorenost Duhu Svetome i prihvaćanje krštenja u Duhu Svetome;
- **DUHOVNA IZGRADNJA** ili izgradnja Crkve posredstvom duhovnih darova ili charismata;
- **EVANGELIZACIJA** osoba koje ne pripadaju Crkvi ili koje su nominalni katolici kao i evangelizacija kulture i društvenih struktura;
- **PROŽIMANJE** karizmatičkih naglasaka i sudjelovanja u pastoralnome crkvenome životu.

ICCRS

- Organizacija koju je odobrila Sveta Stolica kao privatno vjerničko društvo s pravnom osobnosti.

SVRHA ICCRS-a

- Promiče pet središnjih ciljeva katoličke karizmatičke obnove po čitavome svijetu.
- Promiče jedinstvo u različitosti entiteta i izraza (pojedina, grupa, zajednica, škola evangelizacije, televizijskih mreža, udruženja ustanova posvećenoga života, sjemeništa, crkvenih pokreta itd.) katoličke karizmatičke obnove kao središta komunikacije, savjetovanja, suradnje i međusobnoga usklađivanja na nacionalnim razinama kao i na usklađivanje sa Svetom Stolicom na međunarodnoj razini.
- Uspostavlja dijalog i srdačne odnose s ostalim crkvenim pokretima i zajednicama unutar Katoličke crkve, s drugim crkvenim zajednicama i kršćanskim crkvama.

POVIJEST ICCRS-a

Vijeće i Međunarodni ured uspostavljeni su 1978. pod pokroviteljstvom Leona Josepha kard. Suenensa kojega je papa Pavao VI. imenovao svojim savjetnikom za Obnovu na međunarodnoj razini. Vijeće su činili voditelji iz svih dijelova svijeta, a Ured je najprije uspostavljen u Brüsselu, pa u Rimu. Vijeće se od 1978. razvilo u međunarodnu organizaciju koju je priznala Sveta Stolica.

OPUNOMOĆENJA ICCRS-a

- Papinsko je vijeće za laike 14. rujna 1993. odlučilo ICCRS-u dodijeliti pravnu osobnost (Odluka br. 1565/93/AIC-73)
- Nedavno je papa Ivan Pavao II. ponovno potvrdio ovo opunomoćenje: "Zadatak je ICCRS-a usklađivati i promicati razmjenu iskustava i promišljanja među katoličkim karizmatičkim zajednicama u čitavome svijetu." (Rimini, 24. travnja 2000.).
- Nadalje, Sveti Otac izjavljuje: "Siguran sam da ICCRS može imati važnu ulogu u tomu da u različitim karizmatičkim zajednicama u čitavome svijetu crkvena svijest postaje sve zrelijom."

- Papa Ivan Pavao II. pozvao je ICCRS da pomogne KKO-u činiti korake prema crkvenoj zrelosti kojoj su svojstveni: svetost života, vjernost crkvenome učiteljstvu, odanost i poslušnost pastirima, djelatno sudjelovanje u crkvenim poslanjima naviještanja i posvećivanja te snažnoj svjedočkoj prisutnosti njezinih članova u svijetu.

ODNOSI ICCRS-a PREMA DRUGIMA

- ICCRS nastoji služiti posredstvom usklađivanja, promidžbe, izmjenom iskustava, promišljanja i sredstava; posredstvom dijaloga, međusobnoga drugarskoga odnosa, molitve, upozorenja i suradnje. ICCRS nastoji služiti u bratskome duhu drugarstva, a ne upravljati KKO-om ili ga organizirati.
- ICCRS ne nameće nego nudi svoje usluge svima koji te usluge žele i svima koji sebe drže rođenima iz iskustva krštenja Duhom Svetim.
- U pristupu prema bilo kojoj organizaciji ICCRS njeguje stav uključenosti, a ne isključenosti.
- Neke se grupe ne žele poistovjetiti s KKO-om, iako su rođene unutar katoličke karizmatске obnove i/ili s KKO-om dijele iste posebne milosti, a to su: krštenje u Duhu Svetome te primjena karizmi i službi Duha Svetoga. ICCRS se ipak nada s njima biti u zajedništvu te održavati veze.
- ICCRS posebno nastoji imati odnose s:
 - kongregacijama Svete Stolice, osobito Papinskoga vijeća za laike;
 - Vatikanom, posredstvom Vijeća za laike;
 - crkvenim pokretima i zajednicama unutar Katoličke crkve;
 - crkvenim zajednicama i ekumenskim tijelima i organizacijama;
 - Nacionalnim odborima Službe (skr. NOS), nacionalnim povjerenicima za kontakt, nacionalnim izvjestiteljima, NOS-ovima različitih etničkih grupa jedne zemlje, kontinentalnim vijećima;
 - svim izrazima i entitetima KKO-a;
 - pojedincima koji sudjeluju u KKO-u.
- ICCRS će se nastojati s pojedincima i grupama odnositi na sljedeće načine:
 - posredstvom svojih članova ICCRS će nastojati uspostaviti te održavati odnos i suradnju s prethodno navedenim karizmatским entitetima;
 - sazivanjem različitih okupljanja, savjetovanja i događanja;
 - posredstvom kontinentalnih pododbora.

ICCRS POSLUŽUJE NA SLJEDEĆE NAČINE:

- nudi materijal za pouku, knjige, Okružnicu i mrežnu stranicu
- provodi obuku u mjestu boravišta osobe koje polazi program obuke
- izdaje smjernice
- pastoralno savjetuje
- organizira konferencije, kongrese, savjetovanja, duhovne obnove, hodočašća za voditelje
- raspoređuje novčanu pomoć za razvoj i promidžbu KKO-a, posebno najsiromašnijim područjima svijeta
- vodi ured u Vatikanu
- prisutan je na svim kontinentima posredstvom svojih predstavnika koji potječu s tih kontinenata

PONTIFICIUM CONSILIUM
PRO LAICIS
1565/93/ AIC-73

ODLUKA

“Danas u Crkvi proživljavamo povlaštene trenutke Duha.”, izjavio je Njegova Svetost Pavao VI. u apostolskome nagovoru Evangelii Nuntiandi (br. 75). Uistinu, po mnogim znakovima u čitavome svijetu možemo vidjeti plodove Duha. Gibanja, pokreti i svjedočanstva svetosti obnavljaju zajedništvo i poslanje Crkve izgrađenoj na hijerarhijskim i karizmatiskim darovima. Među njima su katolička karizmatiska obnova ili obnova u Duhu te novi oblici zajedničarskoga života koji su iz nje proizašli. “Krepkost i plodovi Obnove”, rekao je Njegova Svetost Ivan Pavao II. sudionicima šestoga međunarodnoga skupa karizmatске obnove održane 15. svibnja 1987., “sigurno svjedoče o snažnoj prisutnosti Svetoga Duha u Crkvi u ovome razdoblju započetome nakon Drugoga vatikanskoga sabora. Duh je naravno Crvu vodio u svim vremenima dijeleći vjernicima vrlo različite darove. Zahvaljujući Duhu, Crkva je uvijek bila mlada i životna. A karizmatiska je obnova rječito očitovanje te vitalnosti u današnjemu vremenu, snažna potvrda onoga što Duh govori crkvama (Otk 2,7) dok se približavamo kraju drugoga tisućljeća”.

Međunarodna služba katoličke karizmatске obnove od 1978. konkretno i pozitivno odgovora na potrebu olakšavanja komunikacije i suradnje među pojedincima i grupama vrlo različitih svojstava, a ugođenih s gibanjem katoličkoga karizmatškoga pokreta.

Primivši zamolbu ICCRS-a da stekne papinsko priznanje u skladu s trenutnim Zakonikom kanonskoga prava,

poštujući ciljeve ICCRS-a da “u skladu s učenjem Crkve, osobito brine za vjernost pripadnika karizmatске obnove, Katoličkoj crkvi i poslušnost svojih pripadnika Papi kao i drugim biskupima.” (čl. 3.),

pomno ispitavši Statut koji je ICCRS podnio i savjetovavši se s nekoliko poznavatelja kanonskoga prava te nakon što su 8. srpnja 1993. u Statut unijete primjedbe Papinskoga vijeća za laike i samoga ICCRS-a,

nastavljajući i snažeći institucionalne i redovne odnose ICCRS-a i Svete Stolice, osobito posredstvom Papinskoga vijeća za laike čijega je potpredsjednika, biskupa Paula J. Cordesa, Sveti Otac imenovao papinskim savjetnikom ICCRS-a ad personam,

utješeni potvrdnim svjedočanstvom mnogih kardinala i biskupa u vezi sa službom koju ICCR obavlja u zajedništvu s Crkvom i u skladu s njezinim poslanjem,

imajući na umu i da je 30. studenoga 1990. Papinsko vijeće za laike priznalo Katoličko bratstvo karizmatških zavjetnih zajednica i društava (eng. Catholic Fraternity of Charismatic Covenant Communities and Fellowships) kao privatno vjerničko društvo te u nadi da će to društvo i ICCRS održavati plodan dijalog i suradnja,

PAPINSKO VIJEĆE ZA LAIKE

ODLUČUJE

priznati ICCRS promidžbenim tijelom KKO-a s pravnom osobnosti, u skladu s kan. 116;
odobriti njegov Statut u izvornome obliku, kakav je pohranjen u arhivu ove kongregacije.

PAUL J. CORDES
Potpredsjednik

EDUARDO KARD. PIRONIO
Predsjednik

U Vatikanu 14. rujna 1993., na blagdan Uzvišenja sv. Križa.

PONTIFICIUM CONSILIUM
PRO LAICIS

863/05/AIC-73

ODLUKA

Razmotrivši zamolbu da se odobre izmjene i dopune Statuta Međunarodne službe katoličke karizmatske obnove (ICCRS), koju je predsjednik toga tijela, gosp. Allan Panozza, podnio 12. studenoga 2004.;

s obzirom da je tijekom sastanka održanoga u Rimu u ožujku 2004., članovima Međunarodnoga vijeća priopćeno da je Statut ICCRS-a odobren 14. rujna 1993 (Odluka br. 1565/93/AIC-73)

prihvatajući promjene Statuta na snazi i nakon što su one pomno ispitane, Papinsko vijeće za laike odlučuje odobriti izmjene i dopune na način na koji se one pojavljuju u novoj inačici Statuta koji je ova kongregacija uredno ovjerila i pohranila u svojem arhivu.

U Vatikanu 9. svibnja 2005. na spomendan Sv. Izaije proroka.

+ *Dr. Clemens*
Josef Clemens
Tajnik

+ *Stanisław Ryłko*
Stanisław Ryłko
Predsjednik